Chystá sa ...

apríl/máj – výlet s deťmi – ZOO Bojnice ?

21. – 25. máj – farská púť do Ríma

9. jún – farský ples

+ ďalšie, čo život prinesie ...

Z matriky ...

Tatiana Prašnická
Tomáš Tomana
Tobias Vaštík

Anton Poliček
& Mária Gardianová

Matej Santus
& Jana Kostelanská

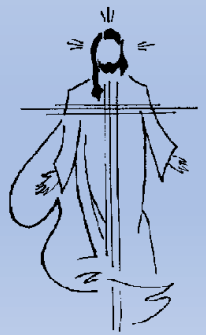

Ľudovít Istenák

Jozef Kulich

Miroslav Orávik

Marta Blašková

Róbert Semanický

Emília Menyhartová

Bernardína Lušnáková

Ján Pavlík

Vypracovali členovia farskej redakčnej rady:

p. farár Peťo, Majka, Katka,

Lucka, Miško, Paulínka, Katka

www.farnostprecin.webnode.sk **mail: faraprecin@gmail.com**

úvodník

Starí manželia vychovali 4 deti. Keď po svadbe poslednej dcéry, ktorá odišla z domu so svojím manželom, ostali večer v tichej kuchyni, v ktorej bol nezvyčajný kľud. Muž sa díval na svoju manželku a povedal: „Veď ja ťa vlastne vôbec nepoznám.“ Ako často podliehame sebaklamu, že poznáme svoje okolie. A ako často potom zažívame prekvapenia. A nie vždy bývajú príjemné. Žijeme v dobe, kde cez médiá poznávame celý svet, vnímame problémy z Ameriky, Afriky... ale často nevieme, čo naozaj trápi môjho suseda. A ako často svoje okolie poznávame len cez kadejaké reči, ktoré neprinášajú ani pokoj ani dobro. **Pax et bonum**, *pokoj a dobro*, to je pozdrav ktorý sa spája so sv. Františkom z Assisi. On nielen takto pozdravoval, ale aj sám prinášal pokoj a dobro do svojho okolia. Sv. František rád žehnal ľudí. Už svojím pozdravom chcel všade priniesť Božie požehnanie. Môžeme vidieť, ako jeho rodné Assisi, ktoré bolo známe ako sídlo bezbožných ľudí, objavilo to, čo povedal sv. Augustín: Pokoj je také dobro, že si nemôžeme priať drahšie ani mať užitočnejšie.

Tieto stránky sú dielom ochotných ľudí,
ktorí by radi do vašich domovov priniesli trochu dobra,
aby sme v pokoji mohli kráčať k nášmu spoločnému cieľu.

Rozhovor s pánom kostolníkom Mikulášom Orávikom

1. Ako ste sa dostali k funkcii kostolníka?

Ako som sa dostal k funkcii kostolníka... Poviem pravdu. Ľubo Sádecký ešte robil, on nemal ešte ani 50 rokov. Mal okolo 38-39 rokov. On ma požiadal, ako som išiel na dôchodok, že či bych to ja nerobil. A ja vravím, ja to neviem, ja sa na to neberiem, ja to nechcem robiť. No, ale potom mi aj brat povedal, starší ako ja, aj on bol už na dôchodku– vieš čo, tebe to bude najlepšie pasovať, tak ma nakoniec prehovorili. Od roku 2005, od mája, to robím ja. Robím to až doposiaľ. Koľko rázy ma aj Samo zastupuje, aj ujo Klabník ma zastupovával koľko rázy, lebo keď som bol aj na operácií na koleno, potom som bol ešte na obličku, to som bol dlho chorý aj na koleno, vyše 2 mesiacov som nechodil do kostola. Pán farár mi chodieval dávať aj prijímanie domov. Aj cez Vianoce minulé som nechodil, lebo som bol v novembri operovaný na obličku, tak chodil som až prakticky od februára.

2. Prečo si myslíte, že je funkcia kostolníka pre farnosť dôležitou?

No tak to si myslím, že z toho dôvodu, lebo ako aj teraz vidíš, nemá kto miništrovať, tak kostolník koľko rázy aj zastúpi, ale aj v tomto je to dôležité, lebo pánu farárovi ktosi musí chodiť pomáhať, lebo sám by to horko-ťažko zvládol. A je to aj tak zaužívané, kostolník alebo kostolníčka má byť pri kňazovi.

3. Takže si myslíte, že by vám mali prečínski veriaci nejako pomáhať?

Aj to si myslím, áno. Len nie, že nechajú všetko na kostolníka, keď sa aj sneh ometá alebo čosi cez zimu, alebo fúka lístie koľko rázy. A obzvlášť, keď my máme 2 kostoly, však, vďaka starostovi z obecného úradu sa už chodia o horný kostol starať. Ometajú sneh aj tie schody, aj všetko. No bohužiaľ tuto jeden ráz aj pán farár miesto mňa robil (smiech). Takže z tohto dôvodu je to potrebné, že aby pán farár nebol sám na také veci, a ja už mu pripravujem aj knihy, aj všetko. Keď to robím 13 rokov, tak už viem o čo sa asi jedná no.

4. A zažili ste aj nejaké zábavné príhody alebo nejaký trapas?

Nepamätám si, že by som nejaký trapas zažil. Ja som aj bol v nemocnici, čo som mal mozgovú príhodu. Tak som koľko rázy nevedel ani čo sa týka kostola, že čo mám vlastne robiť. Lebo ja som stratil reč, ja som onemel, a tak som sa z toho akosi dostal vďaka Peti Andelovej. Ona ma chodila učiť aj do nemocnice, aj ja som tam za ňou chodil na logopédiu. Tak ma učila aj písať, aj kresliť, aj reč. No kreslenie mi nejde (smiech). Chvalabohu, že som sa takto z toho pozviechal, že ešte môžem toto robiť no. A čítal som hodne noviny, lúštim stále krížovky aj doposiaľ, to mi ona nariadila, že to sa najlepšie cibrí rozum. Tak doposiaľ to robím.

Prípravou birmovancov sprevádza niekoľko animátorských párov. Jedným z nich boli manželia Lucka a Tomáš Orávikovci. Ako oni vnímali celú prípravu?

Aký bol podnet k tomu aby ste sa stali animátormi pre deti na birmovku?

Animátormi sme už druhý rok a tento rok sme boli oslovení pánom farárom. Spočiatku sme váhali, či to budeme stíhať. Vyžaduje si to nejaký čas, ktorý sme museli ukrojiť na úkor iných vecí a blízkych ľudí. Zvažovali sme aj, či budeme dobrými vedúcimi. Z kázní a z rozhovorov s pánom farárom sa stále dozvedáme veľa nového a samy sa ešte veľa učíme. Ale páčil sa nám spôsob prípravy. Je super, že mávajú stretnutia s pánom farárom. Tak sme nakoniec povedali, že ideme.

Nemali ste obavy, či vás budú deti rešpektovať? A práve naopak, či im pomôžete na ceste stať sa dospelým kresťanom?

Obavy sme nemali, máme predsa pomoc z hora. Pokúšali sme sa navodiť uvoľnenú „obývačkovú“ atmosféru, aby sa cítili dobre. Určite všetci nevyskakujú od radosti, že nás vidia a myslíme, že ich občas aj otravujeme, ale všetko chce čas. Či im pomôžeme stať sa dospelými kresťanmi bude záležať hlavne od nich, ako každý z nich naloží so svojim „nákladom“. Z vlastnej skúsenosti môžeme potvrdiť, že v takomto veku nemajú tušenia, čo im prijatie Ducha Svätého dá. Ale veríme, že všetky tie modlitby, sväté omše a sviatosti ich život ovplyvnia. Ak nie teraz, možno o pár rokov...

Pripravovali ste sa na spoločné stretnutia?

Áno, pripravujeme. Chodíme na stretnutia, ktoré majú s p. farárom, chystáme si otázky, ktoré s nimi preberáme. Veľakrát sa stáva, že všetci nie sú zhovorčiví alebo nechcú prejaviť svoj názor. V týchto situáciách sa snažíme pripravovať aj nejaké aktivity. Nápady nehľadáme vždy na internete, ale snažíme sa ich počúvať ušami a srdcom. Najlepšie nápady prichádzajú počas svätých omší alebo modlitieb. Hlavne im chceme odovzdať naše osobné skúsenosti. Myslíme si, že mnohí ľudia si rozdeľujú vlastný život na „kostolnú“ a podľa nich „normálnu“ časť. My sa to snažíme spojiť a ukázať im, že viera v Boha nie je akýsi módny trend, ale má to ich život urobiť plnohodnotnejším. Aby žili pokojne a v dobrých vzťahoch.

Boli aj vtipné zážitky alebo nezvyčajné otázky?

Príprava birmovancov je sama o sebe jeden veľký zážitok. (smiech) Veľa sa s nimi nasmejeme a cítime sa s nimi dobre. No tie najväčšie perličky si necháme pre seba, zachováme dôveryhodnosť skupiny. ☺

Lucka

Čo poviete, birmovanci? ☺

Lucka

Stať sa dospelým kresťanom a prijať dary Ducha Svätého sa nestane len tak po nedeľnom obede. Je to sviatosť birmovania, na ktorú sa naša mládež pripravuje. Mládežnícke sväté omše, stretká s p. farárom alebo s ich animátormi a spoločné modlitby sú súčasťou upevnenia ich viery a zblíženia vzťahu s Pánom Bohom. Onedlho sa oblečú do krásnych šiat a oblekov. Preto sme sa ich spýtali pár otázok, možno aj na telo ☺

Čo ťa viedlo k tomu ísť na birmovku?

Nina: „Mám prijímanie, takže som chcela byť „kompletným“ kresťanom.“
Valéria: „Sama som chcela ísť a hlavným dôvodom bolo, že som chcela viac spoznať Boha.“
Pavol: „Chcel som hlavne prijať dary Ducha Svätého.“
Veronika: „Ako malá som prijala sviatosť krstu a eucharistie s pomocou rodičov, avšak sviatosť birmovania bola mojím rozhodnutím. Chcela som spoznať Boha bližšie, budovať si k nemu bližší a osobnejší vzťah a upevniť si vieru.“
Lucia: „Bola to túžba dospieť vo viere v Boha.“

Ako prebiehali vaše stretká a čo sa ti na nich najviac páčilo?

Nina: „Stretávali sme sa s pánom farárom v kostole, kde nám rozprával o zaujímavých témach. Páčilo sa mi to, pretože to bolo zaujímavé a rada som tam chodila.“
Pavol: „Rozprávali sme sa na dobré témy. Napríklad to bolo o Bohu, ale viac ma zaujímali tie nezvyčajnejšie ako napríklad o Satanovi. O niektorých veciach som predtým ani nepočul.“
Veronika: „Na spoločných stretkách sme sa spolu s pánom farárom modlili a rozprávali na témy, ktoré sa on vždy snažil vysvetliť, aby sme ich čo najlepšie pochopili. Pýtal sa aj otázky, ale väčšinou sme sa hanbili alebo báli, aby sme nepovedali dáku blbosť. Preto sa veľakrát stávalo, že rozprával sám.“ :D
Lucia: „Stretká prebiehali úplne úžasne a je na ich cítiť Božia prítomnosť. Páči sa mi na nich niečo nové, čo ma určite posúva vpred.“

Upevňuje príprava na sv. birmovania tvoju vieru?

Nina: „Určite áno, predtým som sa nemodlievala. Teraz sa modlievam každý večer a rada.“
Valéria: „Birmovka asi nie. Ale navštevujem aj iné spoločenstvo a chodím na rôzne akcie, ktoré moju vieru rozvíjajú.“
Pavol: „Hlavne v tom, že sa môžem rozprávať s Bohom.“
Veronika: „Určite, mám pevnejšie spojenie s Kristom.“
Lucia: „Určite upevnila! Uvedomujem si omnoho viac vecí. Snažím sa robiť čo najviac dobrých skutkov a vytvárať ľudom úsmev na tvárach.“

Máš nejaké nápady ako by mohla byť ešte obohatená vaša príprava?

Nina: „Ak sa niečo naplánuje, pôjdem rada, ale nič mi nenapadá.“
Valéria: „Možno prednášky s ľuďmi, ktorí nie sú kňazmi ani rehoľnými sestrami, ale aj tak majú živý vzťah s Bohom.“
Pavol: „Ako si povedala, napríklad aj príprava na chate by bola fajn.“
Veronika: „Možno spoločná chata, bolo by to niečo iné.“
Lucia: „Príprava je sama o sebe super, ale myslím, že by pomohlo aj viacej prednášok. Napadá ma ešte návšteva domova dôchodcov, bolo by to zaujímavé.“

5. A čo ešte také robíte vo svojom voľnom čase?

Ja som stále v pohybe. Chovám zajačkov, suším seno koľko rázy. Teraz v poslednom čase už mi zať pomáha nakosiť seno. Aj od Ľuba Kamasa som kúpil kedysi ten kotúč a tak. Ale nemám nič takého, hlavne okolo toho kostola, ako aj toto (po omši) sme sa dali upratovať. Chodím pomáhať skrátka aj na cintoríne aj kdesi-čosi. Mám čo robiť, ja sa nenudím.

6. Ako ste sa dostali k viere? Boli ste v nej vychovávaný?

To som bol vychovávaný. Moji rodičia boli kresťania a chvalabohu všetci z mojej rodiny, brat aj sestry, sú kresťansky vychovávané. Tam som vôbec nezapochyboval, že som veriaci človek, ani nič. Kedysi som trošku zapochyboval, keď ma na vojne presviedčali, alebo kdesi-čosi, a keď ešte boli v 68. roku, keď nás napadli Rusi, tak som zapochyboval v tom, že ja za Dubčeka podpíšem všetko, ako aj tvoj dedko. Všetko on veril, aj katolík bol, aj môj tato bol kresťan katolík aj komunista. On mal knižku, ale do kostola nikdy neprestal chodiť. Takže tak som sa dostal k viere – dedičstvo otcov.

7. Boli ste niekedy v mladosti miništrantom?

Bol, ale veľmi málo som miništroval, ale keď boli roráty, tak som chodieval. Lebo to bývali ráno roráty o 6 hodine v zime cez advent a to bývali prevažne omše ráno, nebývali takto večer. Takže, občas som miništroval. A teraz mi to dobre padlo, keď som aj miništroval (smiech). Aj som rád, že som mohol, keď tu nie je nikto. Tí miništranti bohužiaľ málo chodievajú. Čím ďalej, tým ich je menej. Náš starý pán farár ich trošku vedel akosi upútať tým, že im dával tie cukríky a kdesi čosi, ale však aj tento dáva. Ale už sú viac ľahostajní tí miništranti. Oni chodia do školy, na krúžky a málo sa venujú miništrantstvu.

8. Treba ešte niekoho zohnať?

No však ich je dosť tých miništrantov, mnohí idú len v nedeľu, pritom môžu chodiť, však. Neviem či budú cez leto trošku lepšie chodievať. No a niektorí prídu neskoro. Vďaka Samovi, že on koľko rázy ma aj zastupuje, aj teraz mu dám asi zastupovanie, keď pôjdem zas do nemocnice, lebo mám ísť na ďalšiu operáciu, už deviatu.

9. A ešte či máte nejaké svoje motto? Poprípade, čo by ste chceli odkázať čitateľom?

Nech sa utiekajú k Panne Márii, Matke ustavičnej pomoci. Ja sa vždycky pomodlievam k Matke ustavičnej pomoci, nech mi pomáha aj v tomto. Že dokiaľ budem vládať robiť, to budem robiť. Lebo ja som dal Pánu Bohu prísľub, keď som bol na tú ťažkú operáciu obličky v roku 2016, že koľko ma Pán Boh tu nechá na zemi, tak pokiaľ budem vládať, tak to budem robiť. To je také moje motto.

--- Ďakujem Vám pekne za rozhovor. ---

Paulínka

PRÁZDNE DLANE

Po tvári skĺzla kvapka krvi...
S láskou si na mňa pozrel, Pane,
ja pohľadom uhla som,
veď mám len prázdne dlane!

Na pleciach ťaží kríž,
tlačí Ťa k zemi, Pane...
Ja životom rýchlo utekám,
veď mám len prázdne dlane!

Na kríži ruky rozpínaš,
objať chceš i mňa, ó Pane...
No ja to vôbec nechápem,
veď mám len prázdne dlane!

Zo srdca láska vytryskla,
to Tvoja krv a voda, Pane...
Láskou ma celú objímaš,
aj keď mám len prázdne dlane.

Stojím tu pod krížom,
rozmýšľam o Tebe, Pane.
Ty hlavu ku mne nakláňaš,
pozeráš na moje dlane.

Z kríža sa na mňa usmievaš...
Môj život zrazu zmysel má!
V dlaniach Ti srdce ponúkam,
veď si doň lásku vlial.

Katka Villínová

Nová kaplnka vo filiálke Bodiná

V krásnu slnečnú nedeľu, 15. októbra 2017 bola vo filiálke Bodiná posvätená kaplnka Panny Márie, ktorú postavili veriaci na prianie pani kostolníčky Kleminky Mrišovej.

Sochu jej daroval na jej 90-te narodeniny jej synovec a ona ju venovala pre všetkých veriacich.

Kaplnku posvätil náš pán farár Mgr. Peter Franek. Svojou návštevou nás potešil aj náš rodák, kňaz Mgr. Juraj Bunčiak.

Ďakujeme všetkým veriacim z našej farnosti, aj ostatným hosťom, ktorí sa zúčastnili na tejto milej udalosti.

veriaci z Bodinej

„Ježišu, konám to z lásky k Tebe, za obrátenie hriešnikov a na zmierenie za hriechy voči Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.“

Modlitba Panny Márie z Fatimy, ktorú odporúčala pri obetách za hriešnikov, zvlášť, keď prinášate nejakú obetu, daná deťom pri druhom zjavení Panny Márie v údolí Iria 13. júna 1917

„Stretko“ – Kto? Kde? Čo?

Na **detských stretkách** si animátori „požičajú“ Vaše deti a spoločne robia rôzne aktivity. Vždy na začiatku a na konci sa pomodlíme a prejdeme ku téme stretka. Na tematickom stretku s Majkou a Luckou preberáme rôzne témy o Bohu kreatívnou formou. Na speváckom stretku s Katkou, Miškom a Marekom cvičíme spev na detské sv. omše.

Zapojiť sa, samozrejme, môžu aj deti, ktoré nechodia na stretká a majú chuť si s nami zaspievať. S Luckou tvoríme, vyrábame, kreslíme a výtvorom obdarujeme svojich najbližších alebo kamarátov. S Miškom športujeme a v lete chodíme na ihrisko. Pomedzi to sa stihneme zahrať, porozprávať sa a zabaviť sa. Vítané sú všetky deti od 6 rokov, alebo mladšie, ktoré chodia so starším súrodencom. Nemusia si priniesť nič. Stačí im len dobrá nálada.

Tešíme sa na Vás! ☺

Na **mládežníckych stretkách** preberáme rôzne témy, Sv. Písmo či modlitby s p. farárom.

Katka B.

Detské – každý piatok po sv. omši (cca 18.30 h) v hasičskej zbrojnici (okrem prázdnin)
Mládežnícke – každú sobotu o 18.00 h na fare s pánom farárom